

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010435
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2024:3814010435.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 3. apríla 2024 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom trestnej veci proti obžalovanému A. B.

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, E. bytom C., E. F. XXX

sa oslobodzuje

podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 28.09.2013 v čase okolo 19:20 hodine v Obci B. v priestoroch družstva sa stretol s poškodeným A. B., kde po predchádzajúcej výmene názorov ho fyzicky napadol, a to tým spôsobom, že ho chytil za krk a potom ho udrel do čela v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a udrel si zadnú časť hlavy o podlahu, čím spôsobil poškodenému otras mozgu I. stupňa a pomliaždenie záhlavia, pričom toto zranenie si vyžiadalo lekárske vyšetrenie s dobou liečenia v trvaní 35 - 40 dní, počas ktorého bol poškodenému sťažený obvyklý spôsob života, ktorý spočíval v potrebe dodržiavania kludového fyzického a duševného režimu; pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza, Matice Slovenskej 10, 971 01 Prievidza a poškodený A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom D. G. XXX, H. E. s nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

odôvodnenie:

Uznesením Krajského súdu Trenčín č. 2To 32/2015 zo dňa 28. januára 2016 bol podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušený celom rozsahu rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 2T 130/2014 zo dňa 19.11.2014, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a bol mu uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2, 51 ods. 4 písm. c) Trestného zákona mu bola uložená povinnosť počas skúšobnej doby nahradiť Sociálnej poisťovni pobočka Prievidza, Matice Slovenskej 10, 971 01 Prievidza škodu 419,20 eur, podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť Sociálnej poisťovni, pobočka Prievidza, Matice Slovenskej 10, 971 01 Prievidza škodu 419,20 eur. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený A. B. s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie. Odvolací súd podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa aby v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, okrem iného uviedol, že: "Odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Trestného poriadku zistil, že z podnetu podaného odvolania obžalovaného

je napadnutý rozsudok nutné zrušiť ako predčasný pre chyby konania, ktoré rozsudku predchádzali a vec je potrebné vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol a to pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, pričom súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vznikli tak pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na ktorých objasnenie je potrebné niektoré dôkazy opakovať, resp. vykonať ďalšie dôkazy, pričom súd tiež niektoré skutočnosti považoval za preukázané v rozpore s doposiaľ vykonanými dôkazmi. V prvom rade je nutné vytknúť súdu prvého stupňa, že na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj výsluchom svedkov F. I. a E. E., ktoré nie je možné opomenúť, avšak v napadnutom rozsudku okresný súd jednak tieto dôkazy vôbec nekonštatoval po obsahovej stránke, ale tieto ani nevyhodnotil v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Na druhej strane okresný súd odvolávajúc sa na lekárske správy a znalecký posudok znalca MUDr. Babiaka považoval za preukázané, že poškodený A. B. utrpel v dôsledku konania obžalovaného otras mozgu. Odvolací súd musel v tomto smere konštatovať, že takýto záver o spôsobenom následku je prinajmenšom predčasný, pričom je nutné súhlasiť s odvolacími námietkami obžalovaného, že už zo znaleckého posudku MUDr. Babiaka vyplýva, že bolesti hlavy uvádzané poškodeným neboli objektivizované morfológickým nálezom a tieto nie je možné preukázať, naviac vo výpovedi znalec uviedol, že takéto bolesti, ľahký otras mozgu, dokáže osoba bez väčšieho problému simulovať. Pochybnosti o uvedenom zranení vyplývajú z konania a pohybu poškodeného po skutku, ako i zistení, že poškodený mal mať problémy s bolesťami hlavy už v minulosti. Preto mal súd správne pribrať do konania špecialistu a to znalca neurológa, ktorý by potvrdil, alebo vyvrátil otras mozgu u poškodeného a napokon sa vyjadril aj k dĺžke liečenia v súvislosti s takýmto zranením. Nedostatočné skutkové zistenia v tomto smere potom majú nepochybne vplyv i na právne posúdenie skutku. Napokon pokiaľ ide o skutkové zistenia týkajúce sa samotného priebehu konfliktu, aj tu sa prvostupňový súd nevysporiadal dostatočne so všetkými skutočnosťami a dôkazmi doposiaľ zadováženými, pričom odvolací súd musí konštatovať, že stále pretrvávajú pochybnosti, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o vine odôvodňuje najmä s poukazom na usvedčujúce výpovede poškodeného B. a svedka A. a tiež lekársku správu MUDr. Konoradského, ktorý ošetroval poškodeného krátko po skutku a tento konštatoval zranenia poškodeného. Odvolací súd však uvádza, že výpovede svedkov B. a A. sú čiastočne rozporuplné a to aj navzájom, svedkovia boli pri popise priebehu skutku vyzývaní na odstránenie rozporov vo vlastných výpovediach, nehovoriac o tom, že ich výpovede sú v diametrálnom rozpore s výpoveďami obžalovaného a jeho manželky svedkyne B., ktorá popisuje postavenie svedkov a obžalovaného krátko po skutku úplne odlišne. Nelogické sa javia aj vysvetlenia poškodeného, uvádzané pred súdom o tom, prečo podával trestné oznámenie na obžalovaného až po dvoch mesiacoch. Obžalovaný sa naopak bráni tým, že nie je pravdou, že by napadol poškodeného, ale bol to poškodený B. a svedok A., ktorí napadli jeho, pričom utrpel ich útokom vážne zranenie, vyžadujúce si operačný zákrok, ktorý bol uskutočnený deň po skutku. V tomto zmysle vypovedal aj pred súdom prvého stupňa. Výpoveď obžalovaného podporila jeho manželka, ktorá ho videla po konflikte ležať krvavého na zemi a nad ním mali stáť poškodený B. a svedok A., ale tiež potvrdila, že obžalovanému po odchode z miesta činu zostalo zle, v priebehu noci odpadol, museli ísť na pohotovosť a v najbližších hodinách ho museli operovať po krvácaní do dutiny brušnej. Z výpovedí obžalovaného a jeho manželky svedkyne B. vyplýva, že s obžalovaným po skutku boli len u matky a sestrenici G. a následne na pohotovosti a nikto iný ho nenapadol. Uvedené zranenie a to natrhnutie sleziny obžalovaného je pritom preukázané lekárskou správou. Poškodený však tvrdí, že obžalovaného nijako neudrel, svedok A. pripustil, že on obžalovaného udril jedenkrát päťou do tváre a zranenia obžalovaného si nevedeli vysvetliť. S týmito skutkovými zisteniami sa okresný súd nedostatočne vysporiadal a v odôvodnení skonštatoval, že „Pre posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaného v tomto konaní nie je podstatné to, že obžalovaný pri konflikte mal utpieť a s najväčšou pravdepodobnosťou utrpel, aj keď to obžalovaný (správne má byť poškodený - pozn. krajského súdu) a svedok A. popierajú, konaním obžalovaného (správne má byť poškodeného - pozn. krajského súdu) a svedka A. závažné zranenia, ktoré si vyžiadali dokonca operačný zákrok obžalovaného na druhý deň po skutku. Vec šetrí polícia a bude vecou dokazovania v prípravnom konaní, či sa prípadne preukáže trestná zodpovednosť určitej osoby v súvislosti so zraneniami obžalovaného. “Odvolací súd uvádza, že s takýmto konštatovaním nemožno súhlasiť. Ak skutočne obžalovaný utrpel predmetné zranenia pri konflikte s poškodeným a svedkom A. (čo napokon pripúšťa aj okresný súd), vyvstávajú tým značné pochybnosti o tom, či sa skutok stal tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku a tiež obžalobe. Boli by tak spochybnené i výpovede poškodeného a svedka A., ktorí takéto spôsobenie zranenia poškodenému popierajú a súčasne by to mohlo nasvedčovať pravdivosti tvrdení obžalovaného. Odvolací súd pritom zistil, že obžalovaný pred súdom napadnutie jeho osoby popísal len veľmi všeobecne a nebol ani súdom podrobne vypočutý, ako toto malo prebiehať. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, je v

súčasnom štádiu konania rozhodnutie súdu prvého stupňa o vine obžalovaného predčasné, pričom nemožno vylúčiť bez akýchkoľvek pochybností ani inú verziu priebehu skutku. Okresný súd bude musieť v záujme odstránenia pretrvávajúcich rozporov a na náležité objasnenie veci opätovne vypočúť obžalovaného, aby tento podrobne popísal, ako malo dôjsť k skutku podľa jeho verzie, so zameraním na čo najpodrobnejší popis konania jeho samotného a ostatných účastníkov konfliktu a to za účasti znalca, ktorý by sa mal vyjadriť k tomu, či vzniknuté zranenia obžalovaného uvedené v lekárskej správe mohli vzniknúť tak, ako to uvedie obžalovaný a či zodpovedajú zadováženej lekárskej správe. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný doposiaľ len uviedol, že ho najskôr udrel A. a potom sa pridal B., pričom útok bol brutálny, nepopísal však podrobne priebeh útoku. K tvrdeniam obžalovaného a k podrobnejšiemu popisu priebehu konfliktu by mali byť opätovne vypočutí i poškodený B. a svedkovia A. a B.. Vzhľadom na doposiaľ diametrálne odlišné výpovede poškodeného a svedka A. na jednej strane a obžalovaného a jeho manželky na druhej strane, pokiaľ sa nepodarí odstrániť rozpory výsluchmi, bude potrebné zvážiť rekonštrukciu na mieste činu. Vo vyšetrovacom spise sa síce nachádzajú dôkazy o vykonanej rekonštrukcii, avšak tieto sú v prejednávanej veci nepoužiteľné, nakoľko boli zadovážené v inej trestnej veci, kde obžalovaný vystupoval v postavení poškodeného. Taktiež na preverenie výpovede obžalovaného a tvrdenia o jeho zranení pri konflikte bude potrebné zistiť pohyb obžalovaného po skutku a vypočúť svedkov, s ktorými prišiel do kontaktu, so zameraním na zistenie, či nemohol utrieť zranenie inde. Napokon doposiaľ podľa názoru odvolacieho súdu nebol objektívne preukázaný otras mozgu u poškodeného, preto tiež bude potrebné pribrať do konania znalca z odboru neurológie, ktorý by mal po oboznámení sa s vecou jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť, či poškodený A. B. utrpel otras mozgu a napokon sa vyjadriť aj k dĺžke jeho liečenia v súvislosti s takýmto zranením. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a keďže doplnenie dokazovania by mohlo viesť k iným skutkovým záverom, podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Prvostupňový súd bude musieť doplniť dokazovanie v naznačených smeroch, prípadne vykonať ďalšie dokazovanie, ak jeho potreba vyplynie z doplneného dokazovania a až následne bude možné po vyhodnotení všetkých dôkazov rozhodnúť v súlade so zákonom."

Prvostupňový súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí vykonal úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil (§ 327 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň vykonal niektoré ďalšie dôkazy, ktorých potreba vyplynula z doplneného dokazovania.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, znalca MUDr. Babiaka, svedkov A. C., B., A., B., I., E.; podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil konfrontácie číslo listu 21 - 25, 26 - 28, rekonštrukciu číslo listu 53 - 67, 68 - 80, 81 - 94, videozáznam číslo listu 106, úradný záznam číslo listu 107, lekárske potvrdenie číslo listu 110, potvrdenie číslo listu 113, register priestupkov číslo listu 126 - 127, register trestov číslo listu 128.

Súd po zrušení veci odvolacím súdom uskutočnil hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 3 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, len v prítomnosti obhajkyne obžalovaného. V zmysle právneho názoru odvolacieho súdu pribral do konania podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia MUDr. Ladislava Babiaka. Ten mal po oboznámení sa so zdravotnou dokumentáciou obžalovaného, zodpovedať viaceré otázky. Mal presne popísať zranenia obžalovaného, ktoré tento utrpel pri konflikte s poškodeným dňa 28.09.2013 v čase okolo 19:20 hodine v obci B.. Mal sa vyjadriť o aké zranenia z lekárskeho hľadiska sa jedná u obžalovaného. Vzhľadom na charakter zranení mal určiť mechanizmus vzniku týchto zranení. Mal posúdiť mechanizmus vzniku zranení vzhľadom na výpovede poškodeného a svedkov. Mal určiť vzhľadom na charakter zranení dobu liečenia obžalovaného a dobu narušenia obvyklého spôsobu života obžalovaného. Mal určiť, či a ktoré životné orgány boli útokom napadnuté a do akej miery. Mal odpovedať na otázku, či zranenia zanechávajú trvalé následky na zdraví obžalovaného a ak áno aké. Tiež mal uviesť, či uvedeným spôsobom mohlo dôjsť k ťažkej ujme na zdraví, strate alebo podstatnému oslabeniu funkcie zmyslového ústrojenstva. Mal uviesť iné zistenia znalca. Taktiež v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu bol do konania podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku pribratý znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia MUDr. Andrej Mihál. Tento mal po oboznámení sa so spisom, po vyšetrení poškodeného a po oboznámení sa so zdravotnou dokumentáciou poškodeného zodpovedať viaceré otázky. Mal jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť či poškodený utrpel otras mozgu dňa 28.09.2013 v čase okolo 19:20 hodine v obci Koš, pri konflikte s obžalovaným. Mal sa vyjadriť k dĺžke liečenia, narušenia obvyklého spôsobu života poškodeného v súvislosti s takým zranením. Mal uviesť iné zistenia znalca. Súd na hlavnom pojednávaní podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania na číslo listu 17 - 20, oboznámil konfrontácie číslo listu 21 - 25, 26 - 28. Následne vypočul k záverom znaleckých posudkov znalca MUDr. Ladislava Babiaka, znalca MUDr.

Andreja Mihála. Taktiež vypočul svedkov A. B., A. A., J. B., K. B., E. E., F. I., A. L. B.. Súd v rámci doplnenia dokazovania po zrušení veci odvolacím súdom však nevykonával rekonštrukciu na mieste činu, ktorú navrhol vykonať odvolací súd v prípade, že sa nepodarí odstrániť rozpory vo výpovediach poškodeného a svedka A. na strane jednej a obžalovaného a jeho manželky na strane druhej. K vykonaniu rekonštrukcie nepristúpil z toho dôvodu, že zistil že vlastníkom budovy v čase skutku už v roku 2022, keď súd zvažoval vykonanie rekonštrukcie nebol vlastníkom budovy, kde sa stal skutok. Vlastníkom budovy bol poškodený A. B., ktorý, ako to vyplýva z úradného záznamu na čísle listu 407 zo dňa 03.08.2023 uviedol, že podľa jeho názoru rekonštrukciu, ak sa to nestihne v priebehu troch týždňov, nie je možné vykonať, pretože na mieste skutku bude umiestnený nový laserový stroj, čo nie je možné odložiť, je viazaný termínom súvislosti s finančnými prostriedkami, ktoré dostal od Európskej únie. Tiež uviedol, že priestor kde sa stal skutok je zmenený oproti stavu v čase skutku, zariadenie, ktoré bolo vtedy na mieste skutku sa tam už nenachádza. Z týchto dôvodov súd upustil od vykonania rekonštrukcie na mieste činu. Obžalovaný uviedol, okrem iného, že v ten deň bol s manželkou a malým dieťaťom na výlete v Bratislave. Cestou tam mu volal poškodený, či by sa neprišiel za ním pozrieť do B.. Chceli sa stretnúť ohľadne nejakej kovovej postele. Keď hovoril, že je s rodinou na výlete, naliehali na neho, aby prišiel, že majú pre neho výhodný obchod. Prisľúbil im, že na spätočnej ceste sa zastaví. Prišiel tam okolo 19.00 hodine na aute spolu s manželkou a dieťaťom. Vystúpil z auta a vošiel do dielne. V podstate tam nebola ani žiadna komunikácia. Pristúpil k nemu A. a udrhel ho do tváre. Ak sa v obžalobe tvrdí, že ho napadol, nie je to pravda. Potom začali obaja proti nemu útočiť. Poškodený a A. tvrdia to, čo tvrdia z toho dôvodu, že podal trestné oznámenie. Po ich útoku skoro prišiel o život. V čase útoku proti jeho osobe manželka bola v aute. Ak by mal v úmysle urobiť to, čo tvrdí obžaloba, nešiel by tam s manželkou a malým dieťaťom. Na otázku prokurátora, čo bolo motívom podľa jeho názoru konania tých dvoch, uviedol, že mali medzi sebou nevyrovnané účty. Nevrátil im lešenie, ktoré mu bolo ukradnuté. Na otázku prokurátora uviedol, že ako už povedal, v dielni sa nachádzali tri osoby, on, poškodený a A.. Ako už uviedol, prvý ho napadol A. a potom sa už pridala aj poškodený. Incident trval tri alebo štyri minúty. Konflikt v podstate ukončila manželka, táto videla, že sa tam mihajú tiene, tak vošla do dielne. V tej chvíli tí dvaja prestali útočiť. Na otázku prokurátora ako si vysvetľuje zranenia poškodeného uviedol, že si to nevie vysvetliť. Pokiaľ vie, poškodený išiel na ošetrovanie až potom ako bol na ošetrovaní on. Vôbec nepripúšťa, že by sa bránil, prípadne fyzicky atakoval poškodeného. Po ukončení konfliktu išiel s manželkou domov, boli aj u svokrovcov. Potom išiel s manželkou na ošetrovanie do nemocnice. Tiež ohlásili incident na polícii. Potom išiel domov, doma mal bolesti brucha. V noci, po polnoci, odpadol. Odviezla ho záchranka, museli ho urgentne operovať, krvácal do brušnej dutiny. V nemocnici bol hospitalizovaný asi jedenásť dní. Má vedomosť o tom, že v súvislosti s jeho zdravotnými problémami sa vedie trestné stíhanie proti poškodenému. Vie o tom, že útočníci po incidente boli v pohostinstve a o niekoľko dní oslavovali na chate. Na otázku obhajcu, že je zjavne lepšie fyzicky disponovaný ako poškodený a prečo sa teda nebránil, uviedol, že dovtedy boli priatelia a nečakal takýto útok. Na otázku samosudcu uviedol, že to nebolo tak, že by bol prvý zaútočil. Nevie vysvetliť skutočnosť, že poškodený bol ošetrovaný na zranenia, ktoré boli konštatované lekárom v ten večer. Na otázku samosudcu, aby vysvetlil skutočnosť, že v prípravnom konaní uvádzal, že určitá komunikácia pred jeho fyzickým napadnutím medzi nimi tromi bola, uviedol, že vošiel dnu, spýtal sa ako sa majú a už bol po troch sekundách napadnutý. Na otázku, či dlhoval poškodenému a A. 1000 euro uviedol, že nie. Je pravda, že všetci traja sa skladali na určitý obchod po 1000 euro, ale tie peniaze vrátil. Na otázku samosudcu, ako si vysvetľuje skutočnosť, že tí dvaja ho fyzicky napadli uviedol, že súviselo to s tým požičaným lešením, toto mu bolo ukradnuté. Na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2019 bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku, zo dňa 29.04.2014. V tejto uviedol, že s A. A. sa pozná cez sesternicu jeho manželky, bol to jej dlhoročný priateľ. Následne ako sa stretával s týmto, spoznal aj A. B.. Všetci traja mali kamarátsky vzťah. Nakoľko A. s B. mali kovovýrobu a on mal kontakt na obstarávateľa mestského mobiliára v novopostavenom Riverparku v Bratislave, snažil sa sprostredkovať dodanie mobiliáru. Pritom tam bola podmienka zloženia zábezpeky v sume 3.000 eur a skladali sa na to všetci traja rovným dielom. Nakoniec túto zákazku vyhrala firma z Trenčína a po troch mesiacoch im peniaze na zábezpeku vrátil. Bolo to cca 4 - 5 rokov dozadu. V tom čase bolo medzi nimi napätie nakoľko to vrátenie zálohovej platby trvalo 3 mesiace a on bol za to zodpovedný. Financie v ňom boli dané bez dokladu a bez dokladu ich aj vrátil. Taktiež mal od A. požičané lešenie, ktoré mu požičal keď zatepľoval dom. Išlo o jednu klietku starého HAKI lešenia. Táto mu bola odcudzená. Bola to vec v hodnote cca 50 eur. Následne sa opýtal čo za to chce, ale on už následne stále trval na tom, že chce len lešenie. Následne mu volal nejaký pán, dosť agresívne, že to lešenie je jeho. Inak nemali žiadny problém mimo tohto. Ku skutku, ktorý sa mu v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 15.04.2014 kladie za vinu, chce uviesť, že čo sa týka výroku skutku tak ten sa vôbec nestal. On nikoho nenapadol. Je pravdou, že 28.09.2013 sa s

A. A. a A. B. stretol v čase okolo 19. 00 hodine obci B., v areáli bývalého družstva. Tam má dielňu A. B. a A. A.. Ten deň bol s dcérou a manželkou L. B. na výlete v Bojnjej, pričom o 16.00 hodine mu telefonoval A. A., že má nejakú zákazku na kovovú posteľ. On mu vrazil, či by sa neprišiel pozrieť nakoľko oni by ju vyrobili a pýtal sa ho či by vedel predať, nakoľko jeho matka má predajňu s nábytkom. Prisľúbil mu, že sa príde pozrieť v ten istý deň. Prišiel na miesto v čase okolo 19. 00 hodine a zaparkoval svoje auto Škoda Octavia combi bielej farby priamo pred dielňou. Šoférovala jeho manželka, on sedel na mieste spolujazdca. V aute sa v autosedačke nachádzala ešte ani nie ročná dcéra. Vonku bolo šero. Vystúpil z auta, vošiel do dielne a zavrel za sebou dvere. B. v tom čase stál v ľavom rohu dielne pri nejakom stroji a A. bol v civilnom oblečení a prichádzal z ľavej strany k nemu. Následne sa A. postavil pred neho. B. sa ho medzitým spýtal ako má. Pozrel sa na neho, A. išiel podať ruku. A. ho v tom napadol úderom do pravej strany hlavy a to v oblasti za uchom a to buď päšťou alebo nejakým predmetom. Následne ho začal ešte v stoji udierať do hlavy. Hlavu si kryl rukami a následne padol na zem smerom do miestnosti pred dverami dielne. Následne nato ho začali kopať. Nevie už presne uviesť, kto ho začal kopať prvý, nakoľko sa to zbehol rýchlo. Myslí, že A. ho na Zemi ešte bil päšťami ale vie, že následne prišiel aj B. a spoločne do neho kopali. Celé to mohlo trvať tak 2 minúty, kopali ho do celého tela, do nôh a do brucha. Presný počet kopancov a úderov nevie uviesť, následne prišla do miestnosti manželka a oni v ten moment skončili a od neho odstúpili. Následne sa zdvihol zo zeme a opustil dielňu. Sadol si na miesto spolujazdca a manželka po krátkej slovnej výmene na miesto vodiča a z miesta odišli. Následne išiel nahlásiť skutok na políciu a odtiaľ na vyšetrenie do nemocnice v Bojniciach. Tam ho ošetrili, pričom v nočných hodinách to už bolo po polnoci takže 29.09.2013 dostal prudké bolesti v oblasti brucha pod ľavým rebrom a prišlo mu tak nevoľno, že ako išiel na toaletu tak omdlel. Následne bol manželkou a svokrom prevezený do nemocnice v C. v čase cca 04.00 hodine 29.09.2013. Ihneď bol operovaný. Mal diagnostikované pomliaždenie puzdra sleziny a pomliaždenie v oblasti brucha. Okrem toho mal opuch za uchom a opuchnutý prst na ruke. Na otázku vyšetrovateľa, či napadol dňa 28.09.2013 čase o 19.20 hodine nejakým spôsobom A. B. uviedol, že nie. Na otázku ako si vysvetľuje, že A. B. podal na neho trestné oznámenie pre prečin ublíženia na zdraví uviedol, že lebo sa dozvedel čo spravil a vedel, že to bol nahlásiť na políciu. Vníma to ako jeho obranu. Mysleli si, že obaja sú si vedomí toho, čo urobili. Na otázku, ako si to vysvetľuje v prípade, že z jeho strany nedošlo k žiadnemu útoku, že poškodenému A. B. boli spôsobené zranenia - otras mozgu I. stupňa a pomliaždenie záhlavia, ktoré zranenia si podľa znaleckého posudku vyžiadali narušenie obvyklého spôsobu života v trvaní 35 dní; uviedol, že si to nevie vysvetliť, od neho to nemal spôsobené, vôbec ho nenapadol a od samotného útoku nebol v kontakte s A. a B.. Na otázku, či bol 28.09.2013 napadnutý inými osobami ako A. A. a A. B. uviedol, že nie nebol nikým iným napadnutý a neutrpel žiadny úraz. Na otázku policajta, či vie uviesť iných svedkov udalosti uviedol, že F. I. čo jej nevlastný brat manželky a E. E. boli prítomní keď sa A. A. a A. B. chválili v krčme v D. dňa 28.09.2013, že ho zbili následne vie, že E. E. bol na druhý deň vybavovať nejaké veci s B. a nič mu nebolo. Na otázku, ako si vysvetľuje celú vzniknutú situáciu či už to, že bolo podané trestné oznámenie na neho, alebo aj to, že trestné oznámenie podával on na A. a B.; uviedol, že je možné, že im svojím konaním, že mu bolo odcudzené lešenie spôsobil problémy, snažil sa však situáciu vyriešiť. Sám si nevie vysvetliť, prečo bol napadnutý. Asi niekto tlačil na A. A. a A. B. kvôli tomu lešeniu. Veď ešte cca 3 týždne predtým boli na spoločnom rodinnom stretnutí. V rámci konfrontácie medzi obvineným a poškodeným A. B. dňa 29.05.2014 obvinený na otázku či napadol dňa 28.09.2013 v čase približne o 19.20 hodine poškodeného A. B. uviedol obvinený, že nie. Poškodený A. B. na otázku, ako vznikli zranenia, ktoré utrpel dňa 28.09.2013 a to otras mozgu I. stupňa a pomliaždenie záhlavia s ktorými bol na ošetrení v nemocnici v Bojniciach dňa 29.09.2013 uviedol, že on ho napadol - obvinený a to tak, že ho chytil pod krk a udrel ho do hlavy. Stalo sa to v ich dielni. Obvinený na otázku, či môže opísať incident ktorý sa stal dňa 28.09.2013 v čase okolo 19.20 hodine v dielni poškodeného A. B. uviedol, že vošiel do dielne, A. A. stál po ľavej strane a v ľavom rohu dielne stál A. B.. Pozdravil sa, vzápätí pristúpil A. A. k nemu a udrel ho do pravej strany hlavy rukou. Nevie, či mal nejaký predmet. Následne pokračoval v útoku tak, že doňho najskôr bil rukami päšťami a následne po tom, ako padol ako tak ho kopal a tam už bol prítomný aj A. B.. Kopali do neho spolu. Poškodený A. B. uviedol, že to nie je pravda. Poškodený na otázku za akým účelom volali obvineného spolu s A. A. do dielne uviedol, že dobre vie, že sa im vyhýbal, klamal ich a vodil za nos. Potrebovali sa s ním stretnúť, vedeli, že predáva posteľe, tak ho oklamali, že zvrávajú kovové posteľe. Mysleli si, že sa cítí príležitosť, že ich zase oklame a príde a tak aj bolo. Potom, ako prišiel a videl, že tam žiadna posteľ nie je, bol nervózny a tak to začalo. Zavolali ho za účelom, aby sa dohodli kedy im vráti lešenie a peniaze. V rámci konfrontácie medzi obvineným a svedkom A. A. obvinený na otázku, či napadol dňa 28.09.2013 v čase približne o 19.20 hodine poškodeného A. B. uviedol, že nie. Svedok A. A. na otázku či vie vysvetliť vznik zranení A. B., ktoré boli spôsobené 28.09.2013 - otras mozgu I. stupňa a pomliaždenie záhlavia s ktorými bol na ošetrení v nemocnici v

Bojnicích dňa 29.09.2013; uviedol, že áno obvinený udrel B., B. padol na zem a udrel si hlavu. Stalo sa to v dielni v obci B., B. si udrel zadnú časť hlavy. Obvinený na otázku, aby opísal incident, ktorý sa stal dňa 28.09.2013 čase okolo 19 20 hodine v dielni poškodeného A. B. a A. A.; uviedol, že vošiel do dielne, po ľavej strane stál A. A. a v ľavom rohu dielne A. B.. Potom ako sa pozdravil pristúpil k nemu A. A. a udrel ho do pravej časti hlavy rukou. Nevie presne identifikovať, či mal niečo v ruke alebo nie. Následne útok pokračoval päťami do oblasti hlavy a brucha. Po tom ako padol na zem pokračovali spoločne s A. B. v kopancoch do neho. Svedok A. A. k tomu uviedol, že bol od obvineného 6 metrov a nie kúsok od neho. To ako uvádza obvinený sa nestalo.

Znalec MUDr. Babiak okrem iného uviedol, že trvá na záveroch v znaleckom posudku číslo 14/2013, ktorý sa nachádza v spise. Poškodený utrpel otras mozgu a tiež pomliaždenie záhlavia. V súvislosti s dĺžkou narušenia obvyklého spôsobu života uvádza, že otras mozgu je niekedy banálnou skutočnosťou, v tomto konkrétnom prípade poškodený chodil po neurologických vyšetreniach. Mal bolesti hlavy a preto sa liečba predĺžila. Na otázku samosudcu uviedol, že k pomliaždeniu záhlavia mohlo dôjsť pádom poškodeného na zadnú časť hlavy. Tomuto mohol predchádzať úder do hlavy. Mechanizmus vzniku zranení poškodeného podľa jeho popisu je vierohodný. V prípade otrasu mozgu sa pri liečbe vychádza zo subjektívnych vyjadrení pacienta. Na otázku obhajcu, či pred skutkom diagnostikované bolesti hlavy, migrény, sa mohli prejavovať aj po skutku uviedol, že tie migrény boli spomínané zdravotnej dokumentácii len raz, v roku 2008, čo nevylučuje možnosť, že tieto migrény poškodený mohol mať aj potom. Znalec A. M. C. na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2019, po zrušení veci odvolacím súdom, okrem iného uviedol, že zotrváva na záveroch znaleckého posudku, ktorý vypracoval súvislosti so zraneniami obžalovaného tejto veci. Obžalovaný utrpel pomliaždeniny v oblasti tváre, oblasti spánku a sánky vpravo. Muselo sa jednať minimálne o dva údery. Okrem toho mal odreniny za pravou ušnicou. Čo sa týka mechanizmu vzniku zranení, k tomu sa vyjadril v odpovedi na otázku číslo 3. K tomuto zraneniu mohlo prísť, keď sa bránil útoku, keď rozdával nejaké údery. Pokiaľ sa týka pomliaždenín oblasti sánky a spánku, modriny v oblasti pravého oka, najpravdepodobnejším mechanizmus vzniku sú údery päťou. Pokiaľ sa týka roztrhnutie sleziny, už sa tu spomínalo tu opakovane, táto vznikla tupým úderom do brušnej steny, do podrebria kde sa nachádza slezina. Krvácanie nemusí nastať ihneď, krvácaním, narastaním objemu sleziny, za určitých okolností, v priebehu niekoľkých hodín puzdro praskne a krv sa vyleje do dutiny. Obžalovaný z týchto dôvodov vyhľadal pomoc až s odstupom času, niekoľkých hodín. K takémuto úrazu príde pôsobením tupého úderu, nárazom takéhoto predmetu. Mohlo ísť o úder päťou, o kopnutie. Nevylučuje ani náraz kolenom ako to popisovali svedkovia. Muselo by sa jednať o prudký náraz. Vie si predstaviť mechanizmus keď padá ťažký chlap na vystreté koleno a dôjde k nárazu na to miesto. Obvyklý spôsob života a doba práceneschopnosti obžalovaného bola 40 dní. Určujúcim zranením pre dĺžku práceneschopnosti a narušenie obvyklého spôsobu života obžalovaného bolo prasknutie sleziny. Krvácanie do prasknutej sleziny ohrozovalo obžalovaného na živote. Na otázku prokurátora uviedol, že natrhnutie sleziny je zradné, symptómy sú, že ho trochu pobolieva hlava, slezina praskne náhle. Stáva sa že lekár po ošetrení pacienta pusti domov, následne praskne slezina a pacient vykrváca.

Svedok B. okrem iného uviedol, že s obžalovaným sa potrebovali stretnúť, tento sa im vyhýbal dva až tri roky. Obžalovaný ich pripravil o peniaze, tiež im nevrátil lešenie, ktoré mu požičali. Spolu s A. už nevedeli ako sa s ním stretnúť, vymysleli si, že vyrábajú kovové posteľe. Nakoniec prišiel v čase skutku za nimi do dielne, keď vošiel dnu povedal, že tam nie sú žiadne posteľe. Povedali mu, že žiadne posteľe nemajú, že sa s ním potrebovali stretnúť. Obžalovaný bol nervózny, povedal, že tak sa to nerieši. On mu povedal, že je obyčajný podvodník, povedal mu aj nejakú nadávku. Obžalovaný potom na neho zaútočil. Obžalovaný ho chytil pod krk, zatlačil ho a udrel do čela. Nevie už posúdiť, či päťou alebo dlaňou. V tej dobe svedok A. stál kúsok od nich, asi štyri metre. On osobne stál od vchodu do dielne zo šesť metrov a A. ďalších šesť metrov ďalej. Na otázku prokurátora, prečo obžalovaný napadol jeho, uviedol, že on s ním komunikoval, nadával mu. Na ďalšiu otázku uviedol, že po tom údere padli obaja na zem. Preto padli obaja na zem, lebo po údere schytil obžalovaného a tohto stiahol na zem. Potom prišiel k nim A. a stiahol obžalovaného z neho. Ešte kým boli na zemi prišla tam manželka obžalovaného a začala po nich kričať. Obžalovaný potom vstal a utekali von. Po útoku bol otrasený, pozatvárali halu a išli domov. Na otázku prokurátora uviedol, že A. obžalovaného vôbec nenapadol, len obžalovaného strhol z neho dole. Ani on sa pred útokom obžalovaného nebránil. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, kde okrem iného uviedol, že obžalovaný chcel aj po páde na zem na neho útočiť, tak ho A. chytil a potom ho udrel, keď ho nechcel pustiť, udrel ho raz alebo dvakrát; bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že už si nespomína, či ho A. udrel raz alebo dvakrát. Po príchode domov sa cítil zle, bolo mu nevoľno, bolela ho hlava, celú noc zvracal tak išiel ráno do nemocnice. Tie zranenia, ktoré boli zistené u obžalovaného sú nereálne. Na otázku prokurátora uviedol,

že trestné oznámenie podal po ukončení práceneschopnosti, nečakal, že bude tak dlho práceneschopný. Na ďalšiu otázku, aby sa vyjadril k tvrdeniu obžalovaného, že spolu s A. sa mali v ten večer 28.09.2013 v krčme chváliť, že obžalovaného zbili uviedol, že to nie je pravda. Ak by také niečo urobili, určite by sa tým nechválili a vôbec nie v krčme. Na otázku obhajcu uviedol, že v momente, keď tam vstúpila manželka obžalovaného, obžalovaný ešte na ňom ležal. Počas práceneschopnosti sa išiel do práce pozrieť, je to jeho živnosť. Na otázku samosudcu uviedol, že obžalovaný ho chytil pod krk ľavou rukou, do čela ho udrel pravou rukou. Je pravda, že po konflikte cestou domov sa zastavili v krčme, dal si minerálku. Domov prišiel okolo 19:45 hodine, rodičom nepovedal, čo sa stalo. Krátko nato prišli k ním domov E. a I., dvere im otvoril otec, dali si ho zavolať, potom sa mu vyhrážali a otec sa už potom dozvedel, čo sa stalo. Údajne sa mal vyhrážať manželke obžalovaného, čo nebola pravda. Tiež nie je pravda, že by sa týmto dvom priznal, že zbili obžalovaného. Na otázku samosudcu, či v súvislosti s týmto konfliktom je trestne stíhaný, uviedol, že nič mu neprišlo. Upresňuje svoju výpoveď, šetrí to polícia. Na otázku samosudcu, ako si vysvetľuje zranenia zistené u obžalovaného, napríklad natrhnutú slezinu na čo bol obžalovaný operovaný, uviedol, že to nevie vysvetliť. Celý incident trval veľmi krátko - 19 sekúnd. Na otázku samosudcu uviedol, že on mal obuté pri konflikte pracovné topánky, A. tenisky. Tvrdenie obžalovaného, že tie peniaze, ktoré mu požičali vrátil, nie je pravdivé. Nie je pravda, že mu dali 1000 euro, dali mu 3000 euro. Na ďalšiu otázku samosudcu, či pred skutkom obžalovaný nehovoril v súvislosti s tým lešením, že mu bolo ukradnuté, uviedol, že obžalovaný tvrdil pred skutkom, že ho už ide vrátiť. Na otázku samosudcu, že ak to bolo tak ako popisuje, prečo nepodal trestné oznámenie hneď, ale s odstupom asi dvoch mesiacov, uviedol, že mal obavu. Jeho motiváciou na podanie trestného oznámenia nebolo to, že bolo podané trestné oznámenie na neho. Na otázku samosudcu uviedol, že asi päť rokov pred skutkom mal problémy s migrénou, bolo to preliečené, tesne pred skutkom takéto problémy nemal. Na otázku obžalovaného uviedol, že nie je pravda, že by obžalovaný pred skutkom trikrát ponúkal finančnú kompenzáciu za to lešenie. Pred incidentom voči obžalovanému nič zle necítil, nečakal, že ho obžalovaný napadne. Bol na neho nahneváný. Na hlavnom pojednávaní, po zrušení veci odvolacím súdom, dňa 03.07.2019, okrem iného, uviedol, že v prípade, že by tu na pojednávaní bol prítomný obžalovaný bolo by zrejme, že tento má 120 kilogramov a on 66 kilogramov, je raz taký chlap ako on. Je pravdou, že vtedy sa snažili s obžalovaným spojiť, vyhýbal sa im. Oklamali ho, že zvrávajú posteľ, nevedeli akým spôsobom sa majú s ním stretnúť. Predpokladali, že zacíti príležitosť, oklame ich a príde na stretnutie. Je pravdou, že sa potom stretli u nich v dielni, akurát nie je pravdivá tá jeho verzia. Po príchode do dielne sa obžalovaný pozdravil, oni tiež, keď videl, že tam nie je žiadna posteľ zostal nervózny. Zbadal, že ho dobehli, pretože sa chceli s ním stretnúť. Keď sa spýtal, prečo ho oklamali, povedal mu, že ho oklamali preto lebo sa im stále vyhýbal a chceli dať veci na poriadok. Chceli, aby vrátil lešenie, ktoré nebolo dokonca ani ich. Obžalovaný znervóznel, vynadal mu, obžalovaný ho napadol. Na otázku samosudcu, kde sa nachádzal v momente, keď vošiel obžalovaný do dielne, uviedol, že v ľavom zadnom rohu dielne, z pohľadu obžalovaného. Mohol stáť tak 8 metrov od dverí. A. sa nachádzal po pravej strane obžalovaného. Mohol byť vzdialený od dverí nejakých 6 metrov. Na otázku samosudcu, že v predchádzajúcej výpovedi na pojednávaní uvádzal, že s A. stáli na jednej strane a dneska uvádza, že stáli každý na inej strane; uviedol, že vie, kde stáli. Na otázku, akým spôsobom ich napadol obžalovaný uviedol, že môže za to on, urazil ho slovné. Povedal mu škaredé slová, presne si ich už nespomína. Keď mu hovoril tie škaredé slová, obžalovaný k nemu pristupoval. Vtedy ho chytil za krk a udrel ho do čela. Držal ho ľavou rukou a udrel ho pravou rukou. Snažil sa ho chytiť a ako ho držal obaja spadli na zem. Obžalovaný padol na neho. Padol na hlavu, možno pokrčil kolená. Potom prišiel Mjartan a obžalovaného dal z neho dole. Krátko potom prišla dnu svedkyňa B.. Prišla v momente, keď boli na zemi. Na otázku, či A. napadol obžalovaného uviedol, že zrejme ho udrel po hlave. Vôbec mu nepasuje že by mali oni napadnúť obžalovaného. Toto musí tvrdiť len v rámci svojej obrany. Je to úplný výmysel. Na otázku samosudcu ako si vysvetľuje, že obžalovaný mal objektívne natrhnutú slezinu; uviedol, že je možné, že som to mohlo stať, keď padol na neho. Obžalovaný sa postavil a normálne odchádzal od nich. Po konflikte mal bolesti hlavy, nevedel, že má otras mozgu. Keď ráno zvracal pochopil, že je zle. Na otázku, aby sa vyjadril prečo podal trestné oznámenie až po dvoch mesiacoch, uviedol, že nikdy takéto niečo nerobil, nevedel akým spôsobom to má riešiť. Nevie uviesť dôvod, prečo by obžalovaný udával ich ak mu zranenie spôsobil niekto iný. Dlhoval im peniaze, lešenie, nevedel ako sa z toho vyhrabať. Na otázku prokurátora uviedol, že ako s obžalovaným padali na zem, udrel si temeno hlavy. Nestihol stlmiť pád rukami pretože sa držal obžalovaného. Po páde na hlavu mal bolesti hlavy a cítil sa oťapený. Sám nebol aktívny, nepodarilo sa mu udrieť. Obžalovaný ho udrel jeden krát, potom spadol. Mal bolesti hlavy následne, boleli ho oči. Pracoval ako zvärač, nemôže to už robiť. Má problémy v noci spať, zobúdz sa. Psychologička mu povedala, že taký problém sa rieši dlhšiu dobu. Po skutku má problémy so zväraním, bolia ho oči. Na otázku obhajkyne, z akého dôvodu volili miesto stretnutia s obžalovaným,

keď ho oklamali ohľadne dôvodu stretnutia; uviedol, že bolo to, preto, že v tom období obžalovaný posteľ predával. Predtým sa s ním chceli stretnúť možno 20 krát, vyhovárал sa, neprišiel na stretnutia. Cítili, že ich obžalovaný vodí za nos, nevedeli akým spôsobom sa s ním stretnúť. Očakávali od neho, že im vyplatí nejaké peniaze, očakávali vyriešenie finančných problémov. Chceli dohodnúť nejaké riešenie, nejaké splátky za to lešenie. Pri tomto konkrétnom stretnutí si chceli vydiskutovať problémy. Je pravdou, že mu vynadali škaredo, bolo to prvýkrát. Predpokladá, že to bol dôvod, že zaútočil voči nim. Pamätá si presne čo sa stalo bezprostredne pred útokom obžalovaného, čo sa stalo po útoku si pamätá matne. Obžalovaný potom bol odhodnený nabok, ešte im vynadal a odišiel preč. Na ďalšiu otázku uviedol, že je živnostníkom od roku 2006, vykonáva zväračskú činnosť. Vlastného zvärača má od skutku, kedy sa mu stal úraz. V súčasnej dobe má celkom 6 zamestnancov, pracujú pre neho aj ako zvärači. Na otázku obhajkyne, čo povedala bývalá manželka obžalovaného na situáciu na mieste skutku, keď tam prišla; uviedol, že všeobecne povedala "čo robíte", sama nevedela, čo sa deje. Bola zaskočená čo sa tam vlastne deje. Nie si je istý, či obžalovanému vtedy tiekla krv z nosa. Na ďalšiu otázku, akým spôsobom došlo u obžalovaného k pomliaždeniu a krvnému výronu sánky spánkovej oblasti vpravo; uviedol, že možno vtedy, keď ho dával A. z neho dole. Je možné, že on ho udrel alebo buchol. Pokiaľ sa týka odrenín za pravou ušnicou a pravým okom uviedol, že si nepamätá. V čase skutku nepodávali na obžalovaného v súvislosti s tým, že im dlhoval peniaze žiadnu žalobu na súd. Do skutku bol obžalovaný kamarát. V ten deň mal obutú pracovnú obuv. A. bol v civile, predpokladá, že mal obuté botasky. Pracovná obuv boli zväračské topánky. Po incidente zostali ešte chvíľku v dielni, bol "vyklepaný", chcel si upratať v hlave, čo sa stalo a prečo sa to stalo. Následne ho odviezol A. domov, bolela ho však hlava, chcel si niečo vypiť, minerálku. Nechcel ísť v takom stave domov, býval s rodičmi. Išli potom do krčmy, bol na minerálku, túto tam vypil. V krčme boli nejakí ľudia, spomína si jedine na majiteľa. Skutočnosť, že v krčme sa chválili konfliktom, je výmysel. V krčme si kúpil ešte jednu minerálku a išiel domov. Keď bol doma prišli E. E. a I., zazvonili na zvonček. Dvere otvorili rodičia. Vytušili, že sa niečo udialo. Keď vyšiel von E. E. a I. začali robiť cirkus. Keď mu vyčítali, prečo to spravili, povedal im, že to nebolo tak. Už v tej dobe chodil s manželkou obžalovaného E. E., už spolu nechodia, majú spolu dieťa. Na otázku obhajkyne ak je pravdou, že boli napadnutí obžalovaným ako tvrdí, prečo ta prišli tí dvaja za ním domov a prečo na neho útočili; uviedol, že to bolo, pretože E. E. vtedy spával so ženou obžalovaného. Na otázku obhajkyne aký dôvod mali tí dvaja, aby prišli za ním, keď tvrdí, že obžalovanému sa nestalo nič; uviedol, že manželka obžalovaného si hneď niečo vymyslela. Na ďalšiu otázku uviedol, že keď bol prvýkrát vypovedať na polícii, policajt mu povedal, že obžalovanému nie je nič. Nevie uviesť presne kedy sa dozvedel aké zranenia utrpel obžalovaný. Na otázku obhajkyne uviedol, že aj v súčasnej dobe, 6 rokov po skutku, má určité psychické problémy, problémy so spánkom, psychologička mu povedala, že to môže trvať dlhodobo. Pred skutkom takéto problémy nemal.

Svedok A. okrem iného uviedol, že volal obžalovanému preto, lebo im dlhoval peniaze, sľúbil im zohnať robotu za úplatok 3000 euro. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že práca v Bratislave a úplatok je to isté. Obžalovaný im určitú dobu nedvíhal telefóny, ak zdvihol a prisľúbil, že príde, neprišiel. V ten deň mu telefonoval, telefón zdvihol a prisľúbil, že o 19:00 hodine príde, osobne tomu neveril. Keď obžalovaný prišiel, vošiel do dielne, pozdravili sa. Potom komunikoval s poškodeným, poškodený mu nadával. Obžalovaný začal byť nervózny, pristúpil k poškodenému, chytil ho pod krk a udrel ho. Udrel ho pästou do hlavy. Incident sledoval, stál od nich 4 až 5 metrov. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že obžalovaný chytil poškodeného ľavou rukou a pravou ho udrel do čela, predchádzala tomu krátka debata medzi nimi; svedok uviedol, že to bolo tak. Potom to bolo tak, že bežal k nim, už ležali na zemi, pričom obžalovaný musel byť na zemi preto, lebo bol stiahnutý na zem; obžalovanému vykrútil pravú ruku, snažil sa mu zabrániť v útoku na poškodeného. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že v podstate obžalovaný aj poškodený padli naraz na zem. Keď zasiahol proti obžalovanému a strhol ho z poškodeného, prišla do haly manželka obžalovaného. Pripúšťa, že mohol dať obžalovanému jeden úder do tváre. Keď tam prišla manželka obžalovaného, obžalovaný sa postavil, začal nadávať a potom obaja odišli preč. Keď odtiaľ odchádzali, vyhrážal sa im, že skončili, že im to tam dá zapáliť. Oni dvaja s poškodeným krátko nato z haly odišli. Na otázku prokurátora, aby sa vyjadril ako mohol obžalovaný utpieť viaceré zranenia, medzi iným aj natrhnutie sleziny, ktoré konštatoval lekár, svedok uviedol, že to nevie vysvetliť, viacerým dlhuje peniaze, mohlo sa hocičo stať. Na otázku prokurátora uviedol, že poškodený obžalovaného pri konflikte neudrel. Na otázku obhajcu, čo čakali od stretnutia s obžalovaným uviedol, že predpokladali, že sa s ním porozprávajú o tom kedy im vráti dlh a kedy im vráti lešenie. Obžalovaný ich zavádzal aj v súvislosti s lešením, raz tvrdil, že mu ukradli, inokedy, že im ho vráti. Na otázku samosudcu uviedol, že

on mal obuté botasky, poškodený pracovné topánky. Nevie prečo poškodený podal trestné oznámenie s odstupom šesť týždňov. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, kde uviedol, že to bolo urobené potom, čo zistili, že obžalovaný podal trestné oznámenie na nich, svedok uviedol, že je to už vyše roka, už si presne nepamätá. Oni dvaja obžalovanému nič neurobili. Na otázku samosudcu, že ak k obžalovanému nič neurobili, prečo podal trestné oznámenie na nich dvoch, uviedol, že to nevie vysvetliť. Určite to nebolo tak, že by poškodený obžalovaného vyprovokoval a keď obžalovaný poškodeného napadol, oni dvaja obžalovaného dobili. Na otázku obhajcu uviedol, že poškodený počas práceneschopnosti nepracoval, len sa prišiel pozrieť do práce. Na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2019, po zrušení veci odvolacím súdom, okrem iného uviedol, že je to už určitý čas, šesť rokov od skutku, nebude si pamätať detaily. Spomína si, že pred skutkom kontaktoval obžalovaného on. Povedal mu, že vyrobili určitú posteľ, predpokladal, že obžalovaný určite príde aby oklamal ako ich predtým oklamal. Obžalovaný prišiel za nimi na dielňu. V tej dobe im dlhoval peniaze, mali ísť robiť mobiliár. Vyplatili určitú zálohu 5.000 eur, nič z toho nebolo, peniaze im nevrátil. Na túto sumu sa zložili s B.. Taktiež im dlhoval za lešenie. Pred skutkom sa snažili s ním nijako normálne skontaktovať, sľuboval, že príde, neprišiel. Predpokladali, že keď mu povedia že majú nejaký biznis pre neho, tak príde. Nespomína si či obžalovaný hovoril, kde sa nachádza a kedy príde. Mali vedomosť že príde s niekým, pretože mal zobrať vodičský preukaz. Do dielne vošiel sám, začal nadávať, že bol oklamán, zostal nervózny. Hneď zbadal, že sa tam nenachádza tá posteľ. Po výmene názorov chytil B. pod krk, udrel ho. Na otázku samosudcu, aby popísal z pohľadu obžalovaného, kde stál B., kde stál on, keď obžalovaný vošiel do dielne; uviedol, že on stál oproti dverám, bolo to určite päť metrov. B. stál z pohľadu obžalovaného vľavo. Bol určite k dverám bližšie ako on, mohli to byť tri metre. Po výmene názorov bol obžalovaný nervózny chytil B. pod krk, udrel ho do hlavy. Predtým si navzájom nadávali. Po tom ako ho udrel, padli na zem. Obžalovaný chytil, predtým ako padli na zem B. ľavou rukou za krk. Udrel ho pravou rukou. Úder smeroval do hlavy, do prednej časti hlavy. Po údere sa B. pravdepodobne zachytil a padli obaja na zem. Keď padali na zem, utekal za nimi, chytil potom obžalovaného a odtiahol ho. Obžalovaného chytil za krk. Stiahol ho na zem a potom tam prišla manželka obžalovaného. Konflikt bol krátky, trval možno minútu. Keď prišla žena obžalovaného, tento sa postavil a išli preč. Jeho žena sa im vyhrážala, že ich dá na súd. Po odchode obžalovaného boli v dielni ešte chvíľu a potom išli preč. Išli domov, už si nepamätá, či sa potom niekde zastavili. Neboli v žiadnej krčme. Na otázku samosudcu uviedol, že si to nepamätá, je možné, že dal obžalovanému jeden alebo dva údery. Údery mohli byť na tvár, nevie či boli päšťou. V čase skutku mal obuté botasky. B. mal obutú pracovnú obuv, baganče. V čase skutku mohol vážiť 80 - 83 kilogramov, výšku má 178 centimetrov. B. je vyšší, je chudší. Obžalovaný mal výšku cez 2 metre, mohol vážiť 120 - 130 kilogramov. Na otázku samosudcu, ako si vysvetľuje, že obžalovaný mal natrhnutú slezinu; uviedol, že mohlo sa to stať, keď spadli obaja na zem, alebo bol za tým niekto iný. Pripúšťa, že pri páde na zem mohol obžalovaný mať kontakt s kolenom B.. Na otázku prokurátora uviedol, že poškodený B. po páde na zem ležal na chrbte. Nespomína si, či mal nohy vystreté, alebo skrčené. Obžalovaný pred tým ako ho strhol z poškodeného B., ležal na poškodenom. Po tom ako odhodil obžalovaného a poškodeného, nepokračoval medzi nimi konflikt. Nespomína si, či si bol poškodený po konflikte kúpiť minerálku. Na otázku samosudcu uviedol, že aj v súčasnosti je tá hala, kde sa stal konflikt jeho majetok, oproti stavu v čase skutku sú vchodové dvere presklené. Ak tvrdí poškodená, že videla cez dvere nejaký pohyb, nemohla to vidieť dvere boli vtedy plné. Na otázku obhajkyne, čo robil on keď, sa obžalovaný hádal s poškodeným; uviedol, že tam stál, počúval ich. Boli tam medzi nimi nijaké nadávky, presne si to nepamätá. Keď vošla manželka obžalovaného do dielne obžalovaný a poškodený ležali určite na zemi. Nevie dôvod, prečo im začala v tejto situácii manželka obžalovaného nadávať, treba sa spýtať jej. Nevie o tom, že by obžalovanému v čase, keď vošla jeho manželka dnu, tiekla krv z nosa. Na otázku obhajkyne uviedol, že očakávali od stretnutia s obžalovaným, že sa konečne normálne dohodnú, že im vráti peniaze, lešenie. Predtým sa rozprávali s obžalovaným ohľadne vrátenia peňazí len cez telefón. Nepodali predtým žalobu na súde, nemali žiaden doklad o tom, že požičali obžalovanému peniaze. Nevie uviesť prečo podal poškodený B. trestné oznámenie až dva mesiace po skutku, asi bol práceneschopný. Nespomína si, kedy sa dozvedel, aké zranenia utrpel obžalovaný. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, kde okrem iného uviedol, že jeho svokre bola doručená SMS správa v noci, že obžalovaný utrpel zranenie sleziny a dozvedel sa o tom ráno; bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že je to možné, že to tak bolo. Na otázku obhajkyne, aby sa vyjadril k osobám I. a E. súvislosti s týmto skutkom; uviedol, že títo v živote neboli na dielni. Boli to súrodenci manželky obžalovaného. Nemá vedomosť čo mali vedieť o tejto veci. Údajne sa mali dozvedieť, že mali biť obžalovaného tyčou. Svedkyňa B. okrem iného uviedla, že v ten deň boli s manželom na výlete a A. mu volal, aby sa zastavil. Keď sa vracali domov, zastavili sa v B., v tej dielni. Manžel vošiel dnu, ona zostala v aute. Vonku už

bola tma, ako sedela v aute pod dverami dielne presvitalo svetlo a videla, že sa tam mihajú tieň. Keď sa pozrela na dvere, tieto búchali, vtedy ju napadlo, že sa už len nerozprávajú. Keď vošla dnu, videla manžela, bol celý krvavý, ležal na zemi a oni dvaja stali nad ním. Keď sa ich spýtala, čo to má znamenať, poškodený sa jej začal vyhrážať, aby vypadli, lebo prídu ďalší. Tiež hovoril, aby nechodila po D., lebo sa jej stane to isté. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedkyne z prípravného konania, kde uviedla, že potom čo urobili sa k A. nevráti jej sestrenica, čo mu povedala, svedkyňa uviedla, že áno to povedala. Na otázku prokurátora uviedla, že manžel jej potom povedal, že A. ho ovalil palicou a potom ho začali kopať a biť na zemi. Na otázku prokurátora, že doteraz v žiadnej výpovedi neuvádzala útok palicou, uviedla, že tak jej to povedal manžel. Na otázku samosudcu uviedla, že tú palicu vnútri nevidela, nepozerala sa po nej. Na otázku prokurátora uviedla, že manželovi po konflikte tiekla krv z nosa. Podľa jej názoru, keby oni dvaja vedeli, že je tam s manželom aj ona, nezaútočili by na neho. Motív konania nevie, vie len, že mali spor pre lešenie. Keď odtiaľ odišli, zavolať sesternici G., čo sa stalo, potom zavolať matke, potrebovala, aby jej pomohla s dieťaťom. Potrebovala ísť s manželom na pohotovosť. Kým išli za pohotovosť boli u jej matky a tiež u G.. Až potom išli na pohotovosť. V priebehu večera boli aj dvakrát na polícii. Keď sa vrátili domov, manžel hovoril, že mu je zle, že ho bolí brucho. V priebehu noci manžel odpadol, museli ísť opäť na pohotovosť. Nadránom mu robili CT vyšetrenie a o 06:30 hodine ho operovali. Na otázku obhajcu uviedla, že pred konfliktom bola s manželom celý deň, ako uviedla, boli na výlete. Počas toho dňa, manžela nikto nemohol napadnúť, aby mu natrhol slezinu. Nevie nič o tom, že by im manžel mal dlhovať ďalších 2000 alebo 3000 euro. Na otázku obhajcu uviedla, že manžel je kľudný typ. Na otázku samosudcu, aby v súvislosti s tým vysvetlila ako mohol poškodený utrieť zranenia, okrem iného aj otras mozgu, uviedla, že to nevie vysvetliť, poškodeného stretla až potom čo manžel absolvoval na druhý deň operáciu, okolo trinástej hodiny na pohotovosti. Na otázku samosudcu uviedla, že I. je jej brat a od nej sa spolu s E. dozvedeli, čo sa stalo. Vie, že v ten večer boli za poškodeným. Na hlavnom pojednávaní dňa 03.04.2024 po zrušení veci odvolacím súdom, okrem iného, uviedla že si spomína, že zavolať obžalovanému poškodený B., aby sa zastavil na dielni. Keď tam prišli zostala s malou dcérou v aute, obžalovaný išiel dovnútra do haly, zavrel za sebou dvere. Bola už tma, sedela v aute, mohlo to byť nejaké dve minúty, videla, že začali búchať na dvere čo tam mali. Medzi dverami a spodkom zeme bola fuga, cez túto bolo vidieť, že sa tam niečo hýbe. Išla z auta, toto zamkla a, keď vošla dnu videla len obžalovaného ako bol skrčený a oni do neho kopali. Ležal na zemi a chránil sa. Videla, že obaja do neho kopali. Začala na nich kričať, aby prestali. Potom pomohla obžalovanému vstať a išli preč. Ešte sa tam chvíľu hádali, boli tam také doťahovačky. Sadli si do auta a išli na pohotovosť. Na tej pohotovosti obžalovaného dobre neošetřili. Potom išli domov a okolo 04.00 až 05.00 hodine obžalovaný hovoril, že ho všetko bolí. Keď išiel na toaletu spadol na zem. Zavolať potom svojmu otcovi a odviezli ho do nemocnice. Na otázku samosudcu uviedla, že komunikovala s poškodeným B.. Na otázku samosudcu, ako si to vysvetľuje zranenie poškodeného B., ktoré bolo objektívne zistené, uviedla, že to nevie uviesť. Na otázku samosudcu uviedla, že obžalovaný jej potom povedal, že ho udreli do hlavy a on potom spadol. Bol skrčený a potom ho kopali. Nepočula žiaden krik z tej haly. Na otázku samosudcu, či zranenie obžalovaného, natrhnutie sleziny, nemohlo vzniknúť počas dňa uviedla, že ten deň boli s malou dcérou na výlete v Bojnjej. Na otázku obhajkyne, z akého dôvodu išli na pohotovosť po tom konflikte, uviedla, že manžel krvácal. Hovoril tiež, že ho bolí hlava. Na otázku obhajkyne uviedla, že má vedomosť, že jej brat bol za poškodeným B.. Pýtal sa ho prečo toto riešil, čo mu povedal, to nevie. Manžel bol po prepustení z nemocnice dlhú dobu práceneschopný. V tej dobe sa už rozchádzali, nevie to uviesť presne. Má vedomosť, že to zranenie ho dosť obmedzovalo. Manžela po operácii v nemocnici navštevovala. Svedok I., okrem iného uviedol, že obžalovaný je jeho švager, chce však vypovedať. Sedel v pizzerii v spoločnosti sestry a ďalších príbuzných. Obžalovaný spolu s manželkou, jeho sestrou, prišli dnu. Povedali, že obžalovaný bol zbitý, zobrali sa a išli s ním domov. Sestra mu povedala, že sa jej chlapci vyhrážali. Bol to poškodený spolu so svedkom A.. Zavolať E. E. a išli ich hľadať, aby zistili z akého dôvodu sa vyhrážali jeho sestre. Išli sa pozrieť do dielne, kde sa to odohralo. Neboli tam, potom šli ku A., ani tam neboli, tak šli ku poškodenému B.. Zaklopali u neho a spýtali sa, prečo sa to vlastne stalo. Otvorila jeho matka a zavolať poškodeného. Keď sa ho spýtali, prečo sa to stalo povedal, že obžalovaný dostal, čo sa mu patrilo. To bol koniec, už to neriešili. Keď sa ho spýtali, prečo sa vyhrážal sestre, povedal, že sa nevyhrážal. Na otázku samosudcu uviedol, že sa pýtali poškodeného aj na tú tyč, jemu bolo povedané, že obžalovaný bol zbitý tyčou, povedala mu to sestra; poškodený povedal, že tam nebola žiadna tyč. Na otázku prokurátora uviedol, že poškodený, keď s nimi komunikoval bol v normálnom stave. Nemal žiadne vizuálne zranenia. Na otázku obhajcu uviedol, že poškodeného videl v nasledujúcich dňoch, videl ho normálne jazdiť na aute po dedine. Svedok I. po zrušení veci odvolacím súdom, na hlavnom pojednávaní dňa 15.01.2024, okrem iného uviedol, že pre odstup času si nepamätá všetko. Spomína si, že sestra prišla domov spolu s obžalovaným a povedala úplne inú verziu, ako je v obžalobe. Povedala,

že vbehla do miestnosti, do haly a obžalovaný ležal na zemi. Prítomní boli poškodený B. s A., obžalovaný bol na zemi. On ako iniciatívny švager, najprv s E. hľadal A., tohto nenašli, našli poškodeného B., tento bol doma. Nejavil nijaké známky, že by bol poškodený. Nejavil príznaky otrasu mozgu, normálne s ním komunikoval. Sestra hovorila, že obžalovaný bol bitý tyčou, poškodeného sa preto spýtali, či je normálne, že bije obžalovaného tyčou. Odpovedal, že ho nebili žiadnou tyčou. Presne si to nepamätá, buď to bola železná tyč alebo drevená tyč. To bolo všetko, potom išli domov. Na otázku samosudcu uviedol, že s poškodeným hovorili maximálne hodinu po konflikte. Obžalovaný bol po konflikte v nemocnici, má vyoperovanú slezinu. Je možné, že im poškodený mohol povedať, že obžalovaný toho má dosť na rováši a dostal to, čo si zaslúžil. Malo sa to týkať nijakého lešenia. Na otázku obhajkyne uviedol, že podľa sestry mali obžalovaného biť palicou a kopať do neho. Na otázku samosudcu uviedol, že zrejme obžalovaného v ten večer nevidel, mal byť odvezený do nemocnice. Nevie, či sestra neprišla už domov z nemocnice. Na hlavnom pojednávaní dňa 15.01.2024 po zrušení veci odvolacím súdom, okrem iného uviedol, že spomína si, že vtedy sestra, manželka obžalovaného prišla domov spolu s obžalovaným a povedala úplne inú verziu. Povedala, že keď vošla do haly obžalovaný ležal na zemi, bol tam poškodený B. a svedok A.. Ako švager išiel spolu s E. najprv za A., nenašli ho, poškodeného B. našli doma. Podľa jeho názoru nejavil známky, že by bol poškodený, že by mal otras mozgu alebo niečo iné. Normálne komunikoval. Sestra povedala, že obžalovaný bol bitý nijakou tyčou, spýtali sa poškodeného či je normálny, že bije obžalovaného tyčou. Povedal, že ho nebili žiadnou tyčou, už si to nepamätá malo sa jednať buď o železnú tyč alebo drevenú tyč. Potvrdil, že to mala byť tyč, nevie už však či železná alebo drevená. Tým to skončilo, išli domov. S poškodeným mohli hovoriť podľa jeho názoru maximálne hodinu po skutku. Nechce si zastávať obžalovaného, vie aký je, nie je však férové aby dvaja bili jedného. Obžalovaný po skutku ležal v nemocnici, má vyoperovanú slezinu. Je možné, že poškodeným povedal, že obžalovaný už toho mal veľa na rováši a dostal čo si zaslúžil, už si však na to nepamätá. Na otázku obhajkyne uviedol, že sestra mu povedala, že obžalovaného mali biť tyčou a kopať na zemi. Na otázku samosudcu uviedol, že už si presne nepamätá či obžalovaného v ten večer videl, asi ho odviezli do nemocnice.

Svedok E. okrem iného uviedol, že o skutku sa dozvedel od I., telefonoval mu, v tej dobe pozeral Televízne noviny, mohlo to byť medzi 19. až 20. hodinou. Telefonoval mu, že zbili obžalovaného a jeho sestru sa vyhrážali. Pýtal sa ho, či pôjde s ním spýtať sa, čo sa stalo. Je možné, že potreboval odviezť, šoféroval v ten večer. Hľadali ich aj na dielni, potom šli ku poškodenému domov, otvorila im jeho matka, keď sa pýtali čo sa stalo, povedal že sestru sa nikto nevyhrážal. Obžalovaný mal dostať to, čo si zaslúžil. V tej dobe nemal konkrétnu a presnú informáciu, akým spôsobom bol zbitý obžalovaný. Potom ich vyprevadil z dvora a išli preč. Podľa jeho názoru ten rozhovor mohol trvať minútu. Je pravdou, že na druhý deň bol poškodený u neho, pýtal sa z akého dôvodu to riešili pred jeho rodičmi. Podľa toho ako reagoval predpokladá, že rodičia vtedy ešte nevedeli, čo sa stalo. Na otázku obhajcu uviedol, že si nevšimol keď prišli ku poškodenému, či mal nejaké zranenia. Nestažoval si, hneď ich vyprevádzal z dvora. Na hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2022, po zrušení veci odvolacím súdom, okrem iného uviedol, že bol so svedkom I. za poškodeným B., bolo to vo večerných hodinách, otvoril im jeden z rodičov poškodeného, potom prišiel poškodený a v podstate im povedal, že sa nemajú do toho starať. Na otázku samosudcu, aký bol dôvod návštevy poškodeného uviedol, že I. bol švager obžalovaného. Na otázku samosudcu uviedol, že sa mu nezдалo, že by mal poškodený nejaké zdravotné problémy. V tej dobe mal vedomosť od I., že poškodený spolu s A. mali dobiť obžalovaného. I. mal informáciu od svojej sestry manželky obžalovaného. Spomína si, že keď boli u poškodeného boli televízne správy, bolo zhruba okolo 19.00 hodiny. Na otázku prokurátora uviedol, že poškodený počas návštevy nebol agresívny, ani verbálne. Na otázku obhajkyne uviedol, že si nespomína čo mal poškodený oblečené počas návštevy, predpokladá, že mal klasické domáce oblečenie. Počas rozhovoru artikuloval bežne. Na otázku samosudcu uviedol, že keď sa stretli s poškodeným I. povedal poškodenému, čo to urobili obžalovanému, že tento je teraz dobitý, on jednoducho odpovedal aby sa nestarali do týchto vecí. Nerozprávali sa o tom kto napadol koho.

Svedok J. B., ktorý bol vypočutý po zrušení veci odvolacím súdom, okrem iného uviedol, že v septembri 2013 ich syn – poškodený, býval s nimi v spoločnej domácnosti. V ten večer, keď syn prišiel domov, už ležal v posteli. Nevie uviesť ani čas, kedy prišiel domov. Nevie uviesť o ktorý deň v týždni sa jednalo, v nočných hodinách mu však prišlo zle, zvracal. Nespomenul, že mal konflikt s obžalovaným. Dozvedela sa o tom až manželka od niekoho v dedine. Na otázku samosudcu uviedol, že v tú noc ho niekto hľadal, ich mená však uviesť nevie. Syn mu na druhý deň povedal, že sa mu mali vyhrážať. Povedal mu, aby sa nestaral do toho. Neskôr sa dozvedel, že syn mal mať potýčku s obžalovaným. Bol u lekára, bol na maródke. Neskôr mu povedal, že za tento konflikt s obžalovaným bol odsúdený. Na otázku samosudcu či mal aj nejaké iné ťažkosti okrem zvracania uviedol, že si sťažoval na bolesti hlavy. Na otázku obhajkyne

uviedol, že nevie uviesť čas kedy syn zvracal, je to už odstup času. Na toailete v tú noc bol asi dva krát. Nepamätá si presný dátum, kedy to bolo, ani čo robil v priebehu dňa. Podľa neho v priebehu dňa okrem manželky boli v dome len tí dvaja chlapci, nevie ich mená. Nevie uviesť u ktorého lekára bol syn. V tej dobe syn mal vodičský preukaz, nevie či na druhý deň po tej udalosti šoféroval.

Svedkyňa K. B., ktorá bola vypočutá po zrušení veci odvolacím súdom, okrem iného uviedla, že ten večer prišiel syn - poškodený domov, bolo mu potom zle, zvracal. Nič však nehovoril, čo sa stalo. Zvracal v priebehu večera, ale potom aj v noci. Ráno potom išiel k lekárovi, oni išli do práce. K lekárovi išiel až po tom, keď oni odišli do práce. Spomína si, že za synom prišli nejakí dvaja chlapci, nepoznala ich. Nespomína si, ako dlho po príchode syna prišli, nebolo to však dlho. Keď tí dvaja prišli synovi bolo zle, bol na toailete. Podľa jej názoru nemal vypité, nepil a prišiel autom, respektíve ho priviezol kamarát. Rozhovor syna s tými dvomi nepočúvala, nevie o čom sa rozprávali. Nevie, či rozhovor bol hlasný, mali pustený televízor. Keď sa pýtala syna prečo prišli tí dvaja, povedal jej, že aby to neriešila, že sú to jej starosti. Keď bol potom u lekára povedal, že mal otras mozgu. Na otázku, ako sa mu to stalo, nepovedal nič. Neskôr sa dozvedela v dedine, že mal nejaký incident. S odstupom času sa ho spýtala na to, bolo to možno dva týždne po tom. Povedal len, že mal nejaké problémy a nič viac. Na otázku obhajkyne uviedla, že v súčasnosti už nebýva syn s nimi, nevie uviesť odkedy. V čase skutku pracovala, do práce chodila ráno o 05.00 hodine. Nevie uviesť kedy v nočných hodinách sa zobudila a synovi bolo zle. Reagovala tak, že išla za ním spýtať sa ho, či niečo nepotrebuje. Povedal, že nie. Neskôr sa dozvedela od priateľky, jej priateľky, že syn mal mať nejaký incident. Povedala na to, že nevie o ničom. Priateľka jej nepovedala podrobnosti, keď videla, že je zaskočená. Na otázku obhajkyne uviedla, že nedozvedela sa aké zranenia utrpel obžalovaný. Na otázku obhajkyne uviedla, že syn po návrate od lekára uviedol, že má otras mozgu, že má byť v kľude, viac nehovoril.

Znalec A. L. A. na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2019 po zrušení veci odvolacím súdom, okrem iného uviedol, že zotrúva na záveroch znaleckého posudku č. 5/19, ktorý vypracoval v tejto trestnej veci. Poškodený A. B. utrpel otras mozgu dňa 28.09.2013 pri tom konflikte. Otras mozgu bol ľahkého stupňa, chirurg vyslovil podozrenie na otras mozgu pri ošetrení poškodeného. Poškodený bol práceneschopný necelých 10 týždňov. Zranenie zanechalo na poškodenom určité psychosomatické problémy, prejavovali sa problémami so spánkom a nemožnosťou zvracania. Narušenie obvyklého spôsobu života u poškodeného trvalo 9 mesiacov. Posudok v prípravnom konaní kde bolo konštatované sťaženie obvyklého spôsobu života trvaní 35 - 40 dní nevypracoval on. Traumatológ, ktorý ho vypracoval nemal k dispozícii psychologické vyšetrenie. Pri vypracovaní svojho znaleckého posudku mal určité podozrenie, preto si dal vypracovať psychologický posudok. Na otázku samosudcu uviedol, že v roku 2008 bolo u poškodeného robené vyšetrenie neurológom z toho dôvodu, že poškodený mal problémy s krčnou chrbticou. Bola to prechodná záležitosť. Problémy poškodeného z roku 2008 nemohli ovplyvniť diagnózu v súvislosti s pádom poškodeného v roku 2013. Na otázku prokurátora, na základe akých iných skutočností okrem zvracania poškodeného a poruchy vedomia poškodeného prišiel k záveru, že poškodený utrpel pri konflikte otras mozgu; znalec uviedol, že potvrdilo to aj prvotné neurologické vyšetrenie. Na otázku obhajkyne, či je možné simulovať otras mozgu uviedol, že je ťažké nasimulovať otras mozgu. K záveru, že otras mozgu poškodeného nebol simulovaný sa prikláňa na základe toho, že poškodený bol vyšetrený neurológom, taktiež traumatológ a mechanizmus úrazu bol jasne popísaný. V materiáloch, ktoré mal k dispozícii bolo uvedené, že poškodený doma 3 - 4 krát zvracal. Potvrdiť túto skutočnosť vyšetrením sa nedá. Ľahký otras mozgu sa röntgenom, magnetickou rezonanciou nedá potvrdiť ani vyvrátiť. Poškodenie pamäti môže byť, ale nemusí byť príznakom otrasu mozgu. Neurologička zistila aj ďalšie príznaky otrasu mozgu ako bolesti hlavy, zvracanie. Na otázku prokurátora uviedol, že psychosomatické problémy popísané v súvislosti s konfliktom, neboli popísané v predchádzajúcom období u poškodeného. V súčasnosti ešte stále trpí týmito problémami. Tieto psychosomatické problémy sú spájané v medicíne s otrasom mozgu. Na otázku obhajkyne ako vie rozlíšiť že psychosomatické problémy súvisia s konfliktom z roku 2013 a nie s pracovným úrazom, otrasom mozgu, ktorý utrpel v roku 2014 uviedol, že psychosomatické problémy sa prejavili v súvislosti s konfliktom v roku 2013, do toho "vbehol" otras mozgu v roku 2014. Ten druhý otras mozgu zrejme nemal vplyv na existujúce psychosomatické problémy.

Na čísle listu 21 - 25 sa nachádza konfrontácia medzi obžalovaným a poškodeným. V rámci konfrontácie obžalovaný poprel, že by poškodeného napadol. Na druhej strane poškodený uviedol, že zranenia, na ktoré bol ošetrený dňa 29.09.2013 a to otras mozgu a pomliaždenie záhlavia mu spôsobil obžalovaný a to tak, že v dielni ho fyzicky napadol, chytil pod krk a udrhel do hlavy.

Na čísle listu 26 - 28 sa nachádza konfrontácia medzi obžalovaným a svedkom A.. V rámci konfrontácie svedok uviedol, že zranenia, ktoré boli poškodenému spôsobené a na ktoré bol ošetrený dňa 29.09.2013

mu spôsobil obžalovaný a to tak, že obžalovaný poškodeného udrel, poškodený padol na zem a udrel si hlavu. V rámci konfrontácie obžalovaný poprel, že by fyzicky napadol poškodeného.

Na čísle listu 110 sa nachádza lekárske potvrdenie MUDr. Konoradského, podľa ktorého sa poškodený dňa 29.09.2013 o 11:34 hodine dostavil na ošetrenie a pri ošetrení uviedol subjektívne ťažkosti a to opakované zvracanie, bolesti hlavy. Uviedol, že ho fyzicky napadol známy, zrazil ho na zem, dostal ranu rukou do hlavy a pri páde narazil hlavou o zem. Lekár pri vyšetrení konštatoval ako objektívny nález pomliaždenie hlavy a otras mozgu.

Na čísle listu 113 sa nachádza potvrdenie Sociálnej poisťovne Prievidza, z ktorého vyplýva, že poškodenému z titulu nemocenského za obdobie od 30.09.2013 do 08.12.2013 bola vyplatená suma 419,20 eura.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, jednak pred zrušením veci odvolacím súdom a taktiež po zrušení veci odvolacím súdom, súd berúc do úvahy právny názor odvolacieho súdu dospel k záveru, že skutok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku nie je trestným činom, pretože obžalovaný konal v nutnej obrane a z tohto dôvodu súd obžalovaného podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil. Treba predovšetkým zdôrazniť tú skutočnosť, že v konaní boli produkované dôkazy, ktoré netvorili ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré by jednotlivo, ale aj vo svojom súhrne obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčovali. Boli tu na jednej strane výpovede poškodeného B., svedkov A., J. B., K. B. a na strane druhej výpovede obžalovaného, jeho bývalej manželky svedkyne B., svedkov I., E.. Poškodený B. a svedok A. ako priami svedkovia konfliktu priestoroch družstva v obci B. popisovali výrazne odlišne priebeh konfliktu ako obžalovaný a jeho bývalá manželka svedkyňa B., ktorá sa dostavila na miesto konfliktu bezprostredne po konflikte medzi obžalovaným a poškodeným B. a svedkom A.. Obžalovaný, ktorý vypovedal na hlavnom pojednávaní v tejto trestnej veci pred zrušením veci odvolacím súdom a vzhľadom na skutočnosť, že po zrušení veci odvolacím súdom sa hlavné pojednávania uskutočňovali v jeho neprítomnosti; čím nebolo možné dostať právnomu názoru odvolacieho súdu o potrebe jeho opätovného výsluchu; uvádzal, že vystúpil z auta, vošiel do dielne, nebola tam žiadna komunikácia, pristúpil k nemu A. a udrel ho do tváre. Nie je pravdou, že by ho on bol napadol. Potom začali obaja proti nemu útočiť. Ak poškodený a A. tvrdia to, čo tvrdia je to preto, že podal trestné oznámenie pričom po ich útoku skoro prišiel o život. V čase ich útoku bola manželka v aute a ak by mal v úmysle urobiť to, čo tvrdí obžaloba nešiel by tam s manželkou a malým dieťaťom. Ako prvý ho napadol A., potom sa pridal aj poškodený, incident trval 3 alebo 4 minúty. Konflikt v podstate ukončila manželka, táto videla, že sa tam mihajú tiene, tak vošla do dielne. Vôbec neprípúšťa, že by sa bránil, prípadne fyzicky atakoval poškodeného. Po ukončení konfliktu išiel s manželkou domov, boli aj svokrovcov, potom išiel na ošetrenie do nemocnice. Tiež ohlásili incident na políciu, potom išiel domov, doma mal bolesti brucha. V noci po polnoci odpadol, odviezla ho záchranka, museli ho urgentne operovať, mal krvácanie do brušnej dutiny. Obranu obžalovaného sčasti potvrdila svedkyňa B., jeho manželka, jednak v konaní pred zrušením veci odvolacím súdom a jednak opätovne na hlavnom pojednávaní dňa 03.04.2024, po zrušení veci odvolacím súdom. V súvislosti s výpoveďou po zrušení veci odvolacím súdom je potrebné uviesť, že svedkyňa B. už vtedy bola rozvedená s obžalovaným, jej výpovede v konaní sa však zásadným spôsobom neodlišovali, v podstatných veciach vypovedala zhodne a potvrdzovala obranu obžalovaného. Pred zrušením veci odvolacím súdom uvádzala, že v ten deň boli s manželom na výlete, svedok A. volal obžalovanému, aby sa zastavili, zastavili sa v B., v tej dielni. Obžalovaný vošiel dnu, ona zostala v aute. Ako sedela v aute pod dverami dielne presvitalo svetlo a videla tam miháť sa tiene. Keď sa pozrela na dvere tieto búchali, vtedy ju napadlo, že sa už len nerozprávajú. Keď vošla dnu videla obžalovaného, bol celý krvavý, ležal na zemi a oni dvaja stáli nad ním. Keď sa ich spýtala, čo to má znamenať, poškodený sa jej začal vyhrážať, aby vypadli, lebo prídu ďalší. Tiež hovoril, aby nechodila po D., lebo sa jej stane to isté. Manžel jej potom povedal, že A. ho ovalil palicou a potom ho začali kopať a biť na zemi. Podľa jej názoru keby oni dvaja vedeli, že je tam s manželom aj ona, nezaútočili by na neho. Kým išla s manželom na pohotovosť boli u jej matky a tiež u G.. Až potom išli na pohotovosť. V priebehu večera boli dva krát na polícii. Keď sa vrátili domov manžel hovoril, že mu je zle, že ho bolí brucho. V priebehu noci odpadol, musel ísť opäť na pohotovosť. Nadránom urobili CT vyšetrenie a o 06.30 hodine ho operovali. Pred konfliktom bola s manželom celý deň, boli na výlete, počas toho dňa manžela nemohol nikto napadnúť, aby mu natrhol slezinu. Vo výpovedi po zrušení veci odvolacím súdom svedkyňa uviedla, že obžalovaný išiel dovnútra do haly, zavrel za sebou dvere. Bola už tma, sedela v aute, o nejaké dve minúty videla, že začali búchať na dvere čo tam mali. Medzi dverami a spodkom zeme bola fuga, bolo vidieť, že sa tam niečo hýbe. Išla z auta, keď vošla dnu videla obžalovaného, ako bol skrčený a oni do neho kopali, ležal na zemi a chránil sa, kopali do neho obaja. Začala kričať, aby prestali, potom pomohla obžalovanému vstať a išli preč. Na pohotovosti obžalovaného dobre neošetrili, išli domov a okolo 04.00 až 05.00

hodine obžalovaný hovoril, že všetko bolí, keď išiel na toaletu spadol na zem, zavolať otcovi a išli do nemocnice. Uviedla tiež na otázku samosudcu či zranenie obžalovaného, natrhnutie sleziny, nemohla vzniknúť počas dňa, že v ten deň boli s malou dcérkou na výlete v Bojnjej. Z uvedených výpovedí svedkyne B. vyplýva, že táto v podstatných skutočnostiach, ale aj pri detailoch v podstate potvrdila výpoveď obžalovaného v tom smere, že to bol on kto bol napadnutý poškodeným B. a svedkom A. pričom utrpel oveľa závažnejšie zranenie ako poškodený B. a vzhľadom na toto zranenie musel absolvovať niekoľko hodín po skutku operačný zákrok. Pri hodnotení vierohodnosti výpovedí poškodeného B. a svedka A. v konaní pred súdom a tiež súvislosti s ich výpoveďami v prípravnom konaní je potrebné poukázať na určité rozpory v ich výpovediach v priebehu prípravného konania a tiež ich výpovediach navzájom. Poškodený B. pred zrušením veci odvolacím súdom uviedol, že obžalovaný na neho zaútočil, obaja padli na zem a po údere chytil obžalovaného a tohto stiahol na zem. Potom tam prišiel A. a tento stiahol obžalovaného z neho. A. obžalovaného vôbec nenapadol, len obžalovaného strhol z neho dole. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, kde okrem iného uviedol, že obžalovaný aj po páde na zem chcel na neho útočiť a tak ho A. chytil a potom ho udrel, keď ho nechcel pustiť, udrel ho raz alebo dva krát; po poukázaní na rozpory vo výpovediach svedok uviedol, že už si nespomína, či obžalovaného udrel A. raz alebo dva krát. Po zrušení veci odvolacím súdom na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2019 k priebehu skutku už uvádzal, že obžalovaný ho potom, čo mu vynadal napadol. V momente keď obžalovaný vošiel do dielne sa nachádzal v ľavom zadnom rohu dielne z pohľadu obžalovaného, tak 8 metrov od dverí. A. sa nachádzal po pravej strane obžalovaného vzdialený od dverí nijakých 6 metrov. Na otázku samosudcu, že v predchádzajúcej výpovedi na hlavnom pojednávaní uvádzal, že stáli s A. na jednej strane a dnes uvádza, že každý stál na inej strane, svedok uviedol, že vie, kde stáli. Ďalej uviedol, že ho obžalovaný chytil za krk a udrel do čela. Držal ho ľavou rukou a udrel ho pravou rukou. Ako ho držal obaja spadli na zem, obžalovaný na neho. Padol na hlavu, možno pokrčil kolená. Potom prišiel A. a obžalovaného dal z neho dole. Tiež uviedol, že A. zrejme udrel obžalovaného po hlave. Svedok A. pred zrušením veci odvolacím súdom na hlavnom pojednávaní k tej istej časti skutku uviedol, že po tom, čo poškodený B. nadával obžalovanému tento začal byť nervózný, pristúpil k poškodenému, chytil ho pod krk a udrel päšťou do hlavy. Incident sledoval, stál od nich 4 až 5 metrov. Po tom, čo bolo poukázané na rozpory vo výpovedi oproti výpovedi v prípravnom konaní, svedok A. uviedol, že obžalovaný chytil poškodeného ľavou rukou a pravou ho udrel do čela. Bežal k nim, už ležali na zemi, pričom obžalovaný musel byť na zemi preto, lebo bol stiahnutý na zem, obžalovanému vykrútil pravú ruku a snažil sa mu zabrániť v útoku na poškodeného. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania a bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že obžalovaný aj poškodený padli na zem naraz. Potom obžalovaného strhol z poškodeného, je možné, že obžalovanému dal jeden úder do tváre. Po zrušení veci odvolacím súdom na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2019 k tejto časti skutku uviedol, že obžalovaný po výmene názorov chytil poškodeného B. pod krk a udrel ho. V čase, keď vošiel obžalovaný do dielne on stál oproti dverám, bolo to určite 5 metrov. Poškodený B. stál z pohľadu obžalovaného vľavo, určite bližšie k dverám, mohli to byť 3 metre. Po výmene názorov obžalovaný chytil B. pod krk a udrel ho do hlavy. Potom ako udrel, padli na zem, obžalovaný chytil B. predtým ako padli na zem ľavou rukou za krk, udrel ho pravou rukou. Po údere sa B. pravdepodobne zachytil a obaja padli na zem. Keď padali na zem, utekal za nimi, chytil potom obžalovaného za krk a odtiahol ho. Na otázku samosudcu uviedol, že si to nepamätá, je možné, že dal obžalovanému jeden alebo dva údery na tvár, nevie či boli päšťou. Súd zvažoval, v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu, vzhľadom na rozpory vo výpovediach medzi obžalovaným a svedkyňou B. na jednej strane a výpoveďami poškodeného B. a svedka A. na strane druhej a taktiež medzi výpoveďami poškodeného B. a svedka A. prípravnom konaní, na hlavných pojednávaniach jednak pred zrušením veci odvolacím súdom, ale aj po zrušení veci odvolacím súdom; vykonanie rekonštrukcie na mieste skutku. Ako už bolo konštatované vyššie, vzhľadom na zmenu priestoru, kde sa stal skutok, súd upustil od vykonania rekonštrukcie na mieste skutku. V zhode s právny názorom odvolacieho súdu, súd po zrušení veci odvolacím súdom pribral do konania znalca MUDr. Ladislava Babiaka aby posúdil zranenia, ktoré utrpel obžalovaný. Tento na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2019 uviedol, že obžalovaný utrpel pomliaždenie v oblasti tváre, v oblasti spánku, v oblasti sánky vpravo a tiež mal odreniny za pravou ušnicou. V prípade pomliaždenia oblasti sánky a spánku, modriny v oblasti pravého oka podľa znalca najpravdepodobnejším mechanizmom vzniku boli údery päšťou. V súvislosti s roztrhnutím sleziny uviedol, že táto vznikla tupým úderom do brušnej steny, do podrebria kde sa nachádza slezina. K takémuto úrazu príde pôsobením tupého úderu, mohlo ísť o úder päšťou, kopnutie, nevyučuje ani náraz kolenom ako to popisovali svedkovia. Vie si predstaviť mechanizmus vzniku situácii, keď padá ťažký chlap na vystreté koleno a dôjde k nárazu na to miesto. Obvyklý spôsob života a doba práceneschopnosti obžalovaného bola 40 dní. Krvácanie do prasknutej sleziny

ohrozovalo obžalovaného na živote. V súvislosti s týmto zranením poukazuje súd na tú skutočnosť, že uvedené zranenie, prasknutie sleziny, sa prejavilo u obžalovaného v priebehu niekoľkých hodín po tom čo mal konflikt s poškodeným B. a svedkom A.. Neboli zistené žiadne také skutočnosti, že uvedené zranenie mohol utrpieť obžalovaný pred skutkom (svedkyňa B. to vylúčila) a ani po skutku, čo potvrdili viacerí svedkovia, ktorí boli v kontakte s obžalovaným po skutku. Z uvedeného je zrejmé, že závažné zranenie obžalovaného, prasknutie sleziny, musel utrpieť obžalovaný počas konfliktu so svedkom A. a poškodeným B.. Taktiež súd, v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu, pribral do konania o zrušení veci odvolacím súdom znalca neurológa, ktorý mal potvrdiť alebo vyvrátiť otras mozgu poškodeného a tiež sa mal vyjadriť dĺžke liečenia v súvislosti s takýmto zranením. Znalec A. L. A. vo veci vypracoval znalecký posudok č. 5/2019 a na hlavnom pojednávaní dňa 03.07.2019 uviedol, že poškodený B. utrpel otras mozgu dňa 28.09.2013 pri konflikte ktorý bol predmetom obžaloby. Poškodený bol práceneschopný necelých 10 týždňov, zranenie zanechalo na poškodenom určité psychosomatické problémy, mal problémy so spánkom, nemohol zvrátať. Tiež uviedol, že záver o sťažení obvyklého spôsobu života v trvaní 35 - 40 dní nevypracoval on, traumatológ, ktorý ho vypracoval nemal k dispozícii psychologické vyšetrenie. On si dal v tejto veci vypracovať psychologický posudok. Problémy poškodeného z roku 2008 nemohli ovplyvniť diagnózu v súvislosti s pádom poškodeného v roku 2013. V súvislosti so znaleckým posudkom MUDr. Andreja Mihála obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne namietal zákonnosť uvedeného znaleckého posudku, ktorý znalec v tejto veci vypracoval. Obžalovaný videl nezákonnosť v tej skutočnosti, že psychologické vyšetrenie z februára 2019, ktoré vykonala E. N. A. bolo vyžiadané ako konzultácia. Namietal, že psychologička bola vyčiarknutá zo zoznamu znalcov k 01.04.2016 a vzhľadom na ustanovenie § 143 ods. 2 Trestného poriadku bolo možné do konania pribrať iného znalca, ktorý sa nachádza v zozname znalcov pre odbor a odvetvie klinická psychológia. Taktiež namietal skutočnosť, že nebola splnená podmienka, ak teda bola pribratá iná osoba ako znalec, že táto osoba nezložila sľub. Vzhľadom na to považoval obžalovaný, prostredníctvom svojej obhajkyne, znalecký posudok zmysle § 16 ods. 6 zákona o znalcoch a tlmočníkoch za nezákonný a nepreskúmateľný. K tomuto uvádza súd, že je pravdou že E. N. A. vykonala psychologické vyšetrenie poškodeného bez vedomia súdu a tiež bez toho žeby zložila sľub zmysle § 143 ods. 2 Trestného poriadku. Všetky tieto skutočnosti spochybňujú aj zákonnosť znaleckého posudku MUDr. Andreja Mihála, ktorý pri záveroch svojho znaleckého posudku z odboru neurológia výrazným spôsobom prihliadal na závery klinického vyšetrenia poškodeného E. N. A.. Pri hodnotení vykonaných dôkazov nie je možné opomenúť výpovede svedkov E. a I., ktorí boli vypočutí jednak pred zrušením veci odvolacím súdom, ale aj po zrušení veci odvolacím súdom. Svedok E. pred zrušením veci odvolacím súdom, okrem iného, uviedol, že v ten večer medzi 19. až 20. hodinou mu telefonoval svedok I., že zbili obžalovaného a vyhrážali sa jeho sestre. Spolu išli k poškodenému B. domov, otvorila jeho matka. Keď sa ho spýtali, čo sa stalo povedal, že sestre sa nikto nevyhrážal a obžalovaný mal dostať čo si zaslúžil. Uviedol ešte, že si nevšimol, keď prišli ku poškodenému B., či mal nejaké zranenia. Po zrušení veci odvolacím súdom dňa 07.03.2022 na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol so svedkom I. za poškodeným B.. Otvoril im jeden z rodičov poškodeného, potom prišiel poškodený a v podstate im povedal, že sa nemajú do toho starať. Nezdalo sa, že by mal poškodený nejaké zdravotné problémy. Svedok I. pred zrušením veci odvolacím súdom na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný spolu s jeho sestrou, manželkou obžalovaného, mu povedali, že obžalovaný bol zbitý, sestra mu povedala, že sa jej vyhrážali. Spolu so svedkom E. šli ku A., ten tam nebol, tak išli za poškodeným B.. Otvorila jeho matka a zavolała poškodeného. Keď sa ho spýtali, prečo sa to stalo povedal, že obžalovaný dostal čo mu patrilo. Uviedol, že jeho sestre sa nevyhrážali. Poškodený, keď s nimi komunikoval nemal žiadne vizuálne zranenia, v nasledujúcich dňoch ho videl normálne jazdiť v aute po dedine. Po zrušení veci odvolacím súdom, na hlavnom pojednávaní dňa 15.01.2024 uviedol, že keď prišla sestra domov v ten večer spolu s obžalovaným povedala mu úplne inú verziu, ako je uvedené v obžalobe. Uviedla, že vbehla do haly a obžalovaný ležal na zemi, prítomní boli poškodení B. s A.. Ten večer spolu s E. hľadali A., nenašli ho, poškodený B. bol doma, nejavil príznaky otrasu mozgu, normálne s ním komunikoval. Sestra hovorila, že obžalovaný bol bitý tyčou, preto sa poškodeného spýtali, či je to normálne, že obžalovaného bili tyčou. Povedal, že ho žiadnou tyčou nebili. Je možné, že poškodený mohol povedať, že obžalovaný toho má dosť na rováši a dostal čo si zaslúžil. Svedok J. B., otec poškodeného, ktorý bol vypočutý po zrušení veci odvolacím súdom uviedol, že v nočných hodinách poškodenému prišlo zle, zvracal, nespomenul však, že mal konflikt s obžalovaným. Dozvedela sa to až manželka od niekoho v dedine. Svedkyňa K. B., matka poškodeného, ktorá bola vypočutá po zrušení veci odvolacím súdom potvrdila, že ten večer keď prišiel syn domov bolo mu zle, zvracal, v priebehu večera a potom aj v noci. Ráno išiel k lekárovi. Uviedla ešte, že si spomína, že za synom prišli nejakí dvaja chlapci, nepoznala ich. Rozhovor syna s tými dvomi nepočúvala, nevie o čom sa rozprávali. Keď sa syn spýtala prečo prišli, povedal jej, aby to neriešila. Neskôr sa dozvedela v dedine, že mal nejaký incident. Po opätovnom

dôkladnom vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní jednak pred zrušením veci odvolacím súdom, ale aj po zrušení veci odvolacím súdom, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu; dospel súd k záveru, že skutok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal, ale tento skutok nie je trestným činom pretože obžalovaný konal v nutnej obrane v zmysle § 25 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom. Podľa názoru súdu, po vykonanom dokazovaní, nie je možné konštatovať, že by obžalovaný svojim konaním prekročil rámec nutnej obrany v zmysle § 25 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu. V súvislosti s týmto treba poukázať najmä na určité skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Bolo bezpochyby preukázané, že obžalovaný bol na miesto skutku vylákaný poškodeným B. a svedkom A. za situácie že títo boli na obžalovaného nahnevaní, tento im dlhoval určitú finančnú čiastku a pred samotným skutkom sa týmto vyhýbal. Na stretnutie s oboma svedkami prišiel síce v spoločnosti svojej manželky svedkyne B. a maloletého dieťaťa, avšak o tejto skutočnosti obaja svedkovia bezprostredne pred skutkom a v čase skutku nemali vedomosť, predpokladali preto, že obžalovaný prišiel na stretnutie sám. Počas stretnutia došlo medzi účastníkmi stretnutia k verbálnym konfliktom, ktoré prerástli do fyzického útoku medzi obžalovaným, poškodeným B. a svedkom A.. Vzhľadom na rozporné výpovede medzi účastníkmi tohto konfliktu sa nepodarilo jednoznačne preukázať, kto bol bezprostredným iniciátorom potýčky. Súd však má výraznú pochybnosť o tom, či bezprostredným iniciátorom potýčky, v situácii, že na mieste potýčky bol sám a poškodený B. bol v spoločnosti ďalšie osoby svedka A.; že by iniciátorom potýčky bol obžalovaný a to aj napriek fyzickým predispozíciám tohto. Aj napriek tomu, že poškodený B. pri konflikte s obžalovaným utrpel otras mozgu I. stupňa a pomliaždenie záhlavia s dobou narušenia obvyklého spôsobu života v trvaní 35 - 40 dní; omnoho výraznejšie zranenia utrpel obžalovaný pričom najzávažnejším zranením ktoré utrpel bolo prasknutie sleziny, následkom čoho musel byť urgentne v skorých ranných hodinách nasledujúceho dňa operovaný. Súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že obžalovaný ešte v priebehu noci, predtým ako bol urgentne operovaný nahlásil incident, napadnutie zo strany poškodená B. a svedka A., polícii. Na strane druhej však bolo podané trestné oznámenie poškodeným B. na obžalovaného až s odstupom času, ako vyplýva zo spisu bolo podané na prokuratúru dňa 14.11.2023. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaný a jeho manželka svedkyňa B. bezprostredne po skutku uviedli napadnutie obžalovaného svojim príbuzným, pričom brat manželky obžalovaného svedok I. spolu so svedkom E. ešte vo večerných hodinách navštívili poškodeného B., ktorý pri stretnutí s nimi jednoznačne nepoprel fyzické napadnutie obžalovaného, naopak uviedol, že obžalovaný dostal čo si zaslúžil. Aj táto skutočnosť podľa názoru súdu nasvedčuje tomu že obžalovaný bol pod falošnou zámienkou privolaný na miesto konfliktu v snahe presvedčiť obžalovaného aby im vrátil finančné prostriedky, ktoré im dlhoval a následne verbálny konflikt prerástol do fyzického konfliktu, do napadnutia obžalovaného. Po doplnenom dokazovaní má súd výrazné pochybnosti, že to bol obžalovaný, ktorý napadol poškodeného B. a aj vzhľadom na procesnú zásadu "in dubio pro reo" súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený poškodené strany, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, boli s nárokom na náhradu škody odkázané na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.